

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β' (Ι')

1. a. Ἄλλὰ καὶ τοῦτό σοι λελύσθω τὸ δέος τὸ τῆς ὀδοιπο-
ρίας τῆς ἡμετέρας. Καὶ γάρ, ὅπερ ἔφθην ἐπιστείλας, τὸ σῶμα
ἡμῖν εἰς ὑγίειαν καὶ πλείονα ῥῶσιν ἐπέδωκε, τοῦ τε ἀέρος
καλῶς ἡμῖν κεχρημένου, τῶν τε ἀπαγόντων ἡμᾶς πάσαν ποι-
5 ουμένων σπουδῆν, ὑπὲρ δὲ βουλόμεθα, ἀναπαύειν ἡμᾶς καὶ
ἔργον τοῦτο ποιουμένων. Μέλλων δὲ ἀπὸ τῆς Νικαίας ἐξιέ-
ναι ταύτην διεπεμψάμην τὴν ἐπιστολήν, τρίτη μηνὸς τοῦ
Ἰουλίου.

b. Γράφε οὖν ἡμῖν συνεχῶς περὶ τῆς ὑγείας τῆς σῆς.
10 Διακονήσεται γάρ σοι πρὸς τοῦτο ὁ δεσπότης μου Περγάμιος
ᾧ σφόδρα τεθάρρηκα. Μὴ περὶ τῆς ὑγείας μόνον ἡμῖν δήλου
τῆς σῆς, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ ἐσκεδάσθαι σοι τῆς ἀθυμίας τὸ
νέφος. Εἰ γὰρ μάθοιμεν διὰ τῶν γραμμάτων τῶν σῶν τοῦτο,
καὶ συνεχέστερον ἐπιστελοῦμεν, ὡς ἀνύοντές τι πλεόν δι' ὧν
15 γράφομεν. Εἰ τοίνυν ἐπιθυμεῖς πυκνότητος ἀπολαύειν ἐπι-
στολῶν, δήλου σαφῶς ἡμῖν ὅτι γίνεται τι πλεόν ἀπὸ τῆς πυκνό-
τητος καὶ ὄψει μετὰ δαψιλείας τοῦτο παρέχοντας.

c. Ἐπεὶ καὶ νῦν, πολλῶν παρελθόντων ἐντεῦθεν τῶν δυνα-
μένων γράμματα κομίσαι, μὴ δεξάμενος παρὰ τῆς σῆς τιμιό-
20 τητος ἐπιστολήν σφόδρα ἤλγησα.